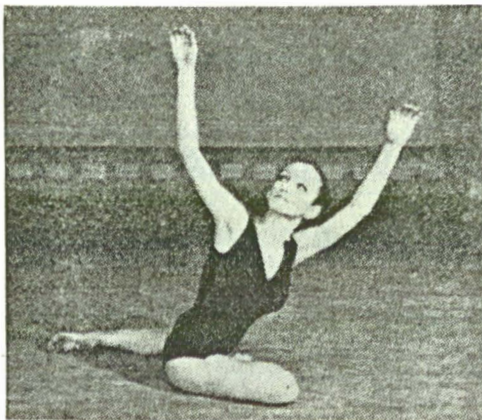


trenamentul sportiv specific) nu au nimic dintr-o execuție profesională rece, impersonală, ci transmit, în pofida aparentei rețineri, o vibrație autentică a dansului inspirat cu predilecție din folclor. Cu intermezzo-uri de recitări din lirica lui Nichita Stănescu, piesele prezentate de grupul „Columna” au fost **Limba I și II** pe muzică de Liviu Glodeanu, **Pe Argeș în sus** de Theodor Grigoriu, **Respirație muzicală** (solistă, Mariana Dudaș) și atât de inspiratele **Ecouri ardelenne**, după excelenta muzică a lui Vasile Șirli, compusă special. Frumoasa ținută a acestei formații coregrafice neprofesioniste, datorată zelului demn de laudă al coregrafei Vera Proca Ciortea, recomandă în continuare grupul „Columna” pentru valorificarea bogăției tezaurului dansului popular.

Expresivitatea scenică și capacitatea gimnastelor dansatoare de a reda cu finețe, sub ochiul atent al coregrafei, subtilitățile partiturii muzicale sugerează că talentatele noastre gimnaste ar putea, după o perioadă de succese în sport, să-și valorifice disponibilitățile coregrafice și în dansul ritmic românesc, sub îndrumarea unui coregraf pasionat și experimentat cum este Vera Proca Ciortea.

În încheierea Panoramicului de balet de la Focșani a avut loc un interesant colocviu despre limba clasică și limba modernă, autenticitatea și specificul dansului popular și al celui cult; s-au formulat propuneri de studiere aprofundată a tezaurului dansului popular într-un studio coregrafic experimental în cadrul A.T.M.; aici, utilizându-se documente, filme, dansul popular poate fi valorificat și prin intermediul limbajului mo-



Raluca Ianegic

dern (reamintim în acest sens recitalurile Ralucai Ianegic sau spectacolul coregrafic inspirat de arta Mariei Tănase, **Cu cît cînt, atîta sînt**). Au mai fost înfățișate în cadrul colocviului principalele manifestări internaționale de balet ale anului 1985, printre care și ultima ediție Interbalet de la Budapesta, la care țara noastră a fost reprezentată de criticul de balet Liana Tugearu. Gala de filme de balet care a urmat expunerii avizate a coregrafului și teoreticianului Gabriel Negry despre direcțiile coregrafiei românești actuale, precum și apariția nr. 7 al revistei „Balet”, editată la Iași, au completat reușita ediție de anul acesta a festivalului de balet de la Focșani.

Emilia ENACHE

CALEIDOSCOP CALEIDOSCOP

● **Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași** a prezentat spectacolul **Arma secretă** a lui Arhimede de Dumitru Solomon, în regia lui Dragoș Galgoțiu. Scenografia este semnată de Gheorghe și Carmen Rasovszky. ● **La Teatrul „Nottara”, regizorul Nicolae Scarlat și scenografa Nadina Scriba repetă o nouă piesă de Adrian Dohotaru, Concurs de împerejurări. În rolurile prin-**

cipale, Anca Bejenaru și Emil Hossu. ● Recent apărut, numărul 4/1985 al revistei „Manuscriptum” prezintă și trei piese inedite: Nae Niculae, o tragicomedie de G. Ciprian, Cenușăreasa, comedie de Victor Ion Popa, și Greva femeilor, comedie de Radu Stanca. Vom reveni. ● Anca Ovanec-Doroșenco și George Doroșenco au realizat, împreu-

nă cu o echipă de interpreți a Teatrului Băcovia din Bacău, spectacolul Interesul general de Aurel Baranga. ● Teatrul de Stat din Reșița a editat un caiet-program surprinzător, din care putem afla componența colectivului artistic, spectacolele recente și cele în perspectivă, opinii ale actorilor despre public și despre propria lor muncă, toate într-o îngrijită prezentare grafică. ●

tivă a cuvintului. Beckett este convins că, în fiecare moment, cuvântul atinge într-o formă profundă, cum n-a mai întâlnit în nici o altă operă anterioară, frontierele tăcerii.

Critica a subliniat, deja, această treptată imersiune a cuvintului în vastele regate ale tăcerii. Maurice Nadeau vorbește despre „drumul cuvintului spre tăcere”, în opera lui Beckett. Procesul a devenit clar în romanele sale (Murphy, Molloy, Malone moare, Comment c'est), unde „omul s-a redus la stadiul larvar și aruncă cuvinte fără sens”. Iar în Comedia, Di, Joe, Cuvinte și muzică, totul este tăcere.

Imperiul nimicului însoțește progresiv destinul eu-lui și al cuvintului. Este, în definitiv, drumul către moarte, care este — infinit simbol — drumul către tăcere, ca destin al cuvintului și al virtuților sale expresive. În ultimul roman, omul se confundă cu pământul.

În ultima sa piesă, pământul arid acoperă ultimul personaj din marea frescă apocaliptică a lui Beckett, într-o primă fază, până la brâu, apoi, până la gît.

Dar, reamintind vechiul stil, noul personaj al lui Beckett este, poate, mai puțin întunecat decît frații săi anteriori, Estragon și Vladimir, care-l așteaptă în van pe Godot (simbolism neojoycean), sau Hamm și Clov, care așteaptă sfîrșitul lumii în **Fin de partie**.

Sîntem mai aproape de tăcere, dar, în același timp, ne însoțesc mai puține implicații teologice și metafizice, mai puține situații-limită.

Și, poate, mai multă farsă, mai mult umor, lirism și cochetărie feminină. Cu alte cuvinte, avem o respirație mai umană, care întâlnește în efortul suprem din îmbrățișarea lui Winnie și Willie un fel de dorință, care ne poate duce, ca o nouă prevestire, la evoluția estetică a marelui, a celui fără egal, Samuel Beckett, cel care a spus marile cuvinte în teatrul contemporan, în dificilul său drum către frontierele tăcerii.

Traducere de
Dorel Lucian FILIPESCU

CALEIDOSCOP

CALEIDOSCOP

Teatrul „Ion Vasilescu” din Giurgiu repetă, sub bagheta regizorală a lui Constantin Codrescu: Toamna roșie, dramatizare de Mihaela Tonitza-Iordache după romanul lui Dinu Săraru Dragostea și revoluția. Alături de actorii teatrului, va juca și Constantin Codrescu ● În revista „Flacăra” din 31 ianuarie 1986, George Arion realizează o convorbire cu Radu Beligan, convorbire, evident, axată pe problemele teatrului contemporan. În același număr, citim o retrospectivă a anului teatral 1985, la care participă Irina Petrescu, Silviu Stănculescu, Natalia Stancu, Tudor Popescu și Cătălina Buzoianu. ● Silviu Purcărete se află la Piatra Neamț, unde repetă, cu actorii Teatru-

lui Tineretului, Piațeta de Carlo Goldoni. ● Dramaturgul Ion Brad e prezent pe două scene din țară, cu noi premiere: Arheologia dragostei la Teatrul Dramatic din Brașov (regia Mircea Marin) și Audiență la consul la Teatrul de Nord din Satu Mare (secția maghiară, regia: Kovacs Ferenc). ● Alexandru Tocilescu pune în scenă, la Teatrul Dramatic din Baia Mare, Un suflet romantic de Tudor Popescu, ajutat fiind de scenograful Dan Jitianu ● O amplă convorbire între Valentin Silvestru și Marin Sorescu despre teatru și dramaturgie, citim în „România literară” din 13 februarie 1986. ● A treia premieră a stagiunii la Teatrul „Victor Ion Popa” din Bîrlad: Jocul de Ion Băleșu, în regia lui Cris-

tian Nacu. ● În librării volumul Opere III de Lucian Blaga, ediție îngrijită de George Gană, cuprinzînd, parțial, dramaturgia. Volumul a apărut la Editura „Minerva” ● Tot la Editura „Minerva”, volumul scriitorului I. Valjan, Generația de sacrificiu teatru, ediție îngrijită de Despina Valjan și Ion Potopin. ● La Teatrul Dramatic „Maria Filotti” din Brăila, o nouă premieră Moș Teacă după Anton Bacalbașa, în regia lui Marius Popescu ● Redactorii și colaboratorii revistei „Teatrul” au felicitat-o călduros pe Valeria Ducea. De ce? Pentru că prețuita noastră colegă a prins, cu voioșie, în buchetul vieții, a saizecea zambilă. La mulți ani, Pupa, îți dorim cu toții!

FAIMA